



**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 19 september 2007 (26.9)
(OR. en)**

**Interinstitutionellt ärende:
2005/0260 (COD)**

**10076/07
ADD 1**

**AUDIO 26
CONSOM 75
TELECOM 77
PI 24
CODEC 596**

UTKAST TILL RÅDETS MOTIVERING

Ärende: GEMENSAM STÅNDPUNKT antagen av rådet inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television

RÅDETS MOTIVERING

I. Inledning

Den 13 december 2005 antog kommissionen sitt förslag.

Europaparlamentet antog sitt yttrande vid första behandlingen under sammanträdesperioden 11–14 december 2006.

Den 29 mars 2007 antog kommissionen ett ändrat förslag.

Den [...] antog rådet en gemensam ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

Rådet tog i sitt arbete hänsyn till yttranden från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och från Regionkommittén som antagits den 13 september 2006 respektive den 11 oktober 2006.

II. Analys av den gemensamma ståndpunkten

Den gemensamma ståndpunkten speglar resultatet av informella kontakter mellan Europaparlamentet, kommissionen och rådet i enlighet med punkterna 16–18 i den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet.

Trots att den gemensamma ståndpunkten innehåller vissa betydande förändringar i förhållande till kommissionens ursprungliga förslag både när det gäller struktur och innehåll, har den grundläggande inställning som föreslås av kommissionen och de viktigaste inslagen i dess förslag behållits. De viktigaste ändringarna återges i avsnitt A och B nedan.

A. Strukturförändringar

Kommissionen föreslog en ny uppbyggnad av ett regelverk med två nivåer bestående av centrala bestämmelser som är tillämpliga på samtliga audiovisuella medietjänster och en ytterligare nivå med bestämmelser som endast är tillämpliga på sändningsverksamhet för television. Den gemensamma ståndpunkten bibehåller denna grundläggande filosofi, men den inför viktiga strukturförändringar (införande av nya kapitel och en ändrad ordningsföljd för vissa artiklar) för att säkerställa att de förpliktelser som åligger samtliga tjänsteleverantörer placeras tillsammans åtskilda från de förpliktelser som endast är tillämpliga på beställtjänster, som i sin tur har en separat placering i förhållande till de förpliktelser som endast gäller sändningsverksamhet för television. Dessa strukturförändringar ökar i hög grad textens läsbarheten och den rättsliga klarheten.

B. Innehållsmässiga ändringar

(i) Räckvidd (artikel 1, punkterna a–e, artikel 3.8¹, skälen 2, 13, 14, 16–25)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 2, 15, 16, 18, 213, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 51, 57, 66, 67, 68, 205, 77, 79 och 92

I den gemensamma ståndpunkten klargörs den utvidgning av direktivets räckvidd som föreslås av kommissionen. Den grundläggande filosofin (se skäl 17) är den att de beställtjänster som nu ingår bör konkurrera om samma publik som tv-sändningar. Den viktigaste förändringen i förhållande till kommissionens förslag i detta hänseende är införandet av begreppet "program" och att begreppet "redaktionellt ansvar" framhävs ytterligare. I den gemensamma ståndpunkten finns också en strävan att skapa en rättslig klarhet när det gäller förhållandet mellan detta direktiv och andra rättsliga instrument, särskilt direktiv 2000/31/EG (direktivet om elektronisk handel).

¹ Artikelnumreringen hänför sig till direktiv 89/552/EEG med ändringar i detta direktiv.

(ii) Jurisdiktion och fri rörlighet för tjänster (artiklarna 2, 2a och 3, skälen 27–35)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 10, 14, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 80, 81, 82, 199, 84, 85, 220, 221, 222, 89 och 90

I den gemensamma ståndpunkten stöds den grundläggande inställningen i kommissionens förslag dvs. att jurisdiktion även i fortsättningen bör vara avhängig den plats där tjänsteleverantören är etablerad (principen om ursprungsland) men att det bör finnas en mekanism för hantering av de fall när en tv-sändning helt eller huvudsakligen är riktad mot en annan medlemsstat än den medlemsstat där programföretaget är etablerat. I den gemensamma ståndpunkten (artikel 3) utvecklas den mekanism som föreslås av kommissionen, genom inrättandet av en första icke-bindande samarbetsfas under vilken man strävar efter att finna godtagbara lösningar mellan de berörda medlemsstaterna, vilken följs av en andra "omringande" fas under vilken i vissa väl definierade fall bindande åtgärder kan vidtas. Under denna andra fas med ett anslutet gemenskapsförfarande, söker man att i sekundärlagstiftning kodifiera befintlig rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol.

När det gäller besläktade frågor om fri rörlighet för tjänster och åtgärder som medför undantag från den principen bibehålls det nuvarande rättsläget genom artikel 2a i den gemensamma ståndpunkten. När det gäller beställtjänster motsvar villkor och förfaranden för undantag (av ett antal skäl som hänför sig till den allmänna ordningen, inklusive behovet av att skydda minderåriga) helt bestämmelserna i direktivet om elektronisk handel, direktiv 2000/31/EG.

(iii) Samreglering och självreglering (artikel 3.7 och skäl 36)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 36, 37, 78 och 91

I den gemensamma ståndpunkten erkänns den viktiga roll som spelas av denna typ av icke-bindande regler genom att i artikel 3.7 inkludera ett åtagande för medlemsstaterna att uppmuntra en ordning för självreglering och/eller samreglering i den omfattning som deras rättssystem tillåter.

(iv) Produktplacering (artikel 1m, artikel 3g, skälen 60–63)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 56, 219, 61, 62, 72, 75, 76, 227, 133

I den gemensamma ståndpunkten fastställs principen att produktplacering ska vara förbjuden för alla program som produceras efter tidsfristen för införlivande av direktivet. Undantag från denna princip medges emellertid för vissa typer av program (filmer, serier, sport och lätta underhållningsprogram) under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Dessa undantag kommer att gälla automatiskt om inte medlemsstaten väljer bort dem. Kravet på att identifiera produktplacering när ett program börjar igen efter ett reklamavbrott har också lagts till och det särskilda fallet med tematisk placering har tagits upp i skäl 63.

(v) Andra bestämmelser om reklam inbegripet reklam som vänder sig till barn (artiklarna 1 h–1 l, 3e, 3f, 10, 11, 18, 18a, 19, 20, skälen 26, 52, 54–59)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 28, 58, 59, 70, 71, 73, 74, 110, 189, 200, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 225, 226, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 134, 138, 228, 208, 202, 229, 143, 144

Den gemensamma ståndpunkten följer huvudsakligen kommissionsförslagets filosofi där en kärna av kvalitativa regler för audiovisuell marknadskommunikation gäller alla audiovisuella medietjänster medan de kvantitativa reglerna som endast gäller tv-sändningar har förenklats och nationaliserats jämfört med reglerna i det befintliga direktivet, i syfte att skapa en lagstiftningsmiljö där den fritt tillgängliga sändningsmodellen kan fortsätta att konkurrera med abonnemangsbaserade tv-kanaler.

Den gemensamma ståndpunkten garanterar ytterligare skydd för barn. I artikel 3e.2 åläggs medlemsstaterna och kommissionen att uppmuntra utarbetandet av uppförandekoden om skräpmatsreklam som vänder sig till barn och de kvantitativa reglerna om avbrott av program i artikel 11.2 är strängare när det gäller barnprogram.

(vi) Korta nyhetsinslag (artikel 3k, skälen 38–40)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 21, 218, 223, 224, 207, 97, 98)

Kommissionen föreslog en bestämmelse för att garantera icke-diskriminerande tillämpning av nationella system som syftar till att när det gäller korta nyhetsinslag garantera programföretags tillgång till evenemang av stort allmänintresse. Den gemensamma ståndpunkten är mer ambitiös genom att den ålägger medlemsstaterna att inrätta ett sådant system och på det sättet i själva verket inför en gemenskapsomfattande rättighet. Nyckelaspekterna av denna rättighet harmoniseras genom texten, medan de detaljerade bestämmelserna och villkoren för dess tillämpning överläts åt medlemsstaterna att besluta om i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

(vii) Tillsynsmyndigheter (artikel 23b, skälen 65 och 66)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 13, 63, 147, 148, 149

Den gemensamma ståndpunkten återspeglar en ömtålig kompromiss mellan Europaparlamentet och rådet i denna fråga. Kärnan i kompromissen återges i den nya artikel 23b, som handlar om samarbete och utbyte av information.

(viii) Skydd av minderåriga (artikel 3h, skälen 44–47)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 46, 47, 100, 101, 103, 14, 105, 145, 146

Samtidigt som de nuvarande bestämmelserna om tv-sändningar lämnas oförändrade läggs det i den gemensamma ståndpunkten till en skyldighet när det gäller audiovisuella beställtjänster. Tanken bakom skyldigheten är att minderåriga skyddas genom att man ser till att de i normalfall inte har tillgång till tjänster som allvarligt kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling. Skälen hänvisar till filtreringssystem och personliga koder som exempel på åtgärder som skulle kunna användas. I skälen uppmärksammas även Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 20 december 2006 om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmäle.

(ix) Europeiska produktioner (artikel 3i och skälen 48–50)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 49, 214, 52, 53, 108, 109, 137, 150

Bestämmelserna i det nuvarande direktivet om tv-sändningar lämnas oförändrade i den gemensamma ståndpunkten även om det i skäl 49 erinras om innehållet i skäl 31 i den tidigare revideringen (direktiv 97/36/EG) i fråga om oberoende producenter. När det gäller audiovisuella beställtjänster har emellertid leverantörer av medietjänster en ny skyldighet att främja produktion av och tillgång till europeiska produktioner.

(x) Funktionshindrades tillgång till tjänster (artikel 3c)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 43, 65, 135

Den gemensamma ståndpunkten innehåller en skyldighet för medlemsstaterna att uppmuntra tjänsteleverantör att se till att deras tjänster successivt görs tillgängliga för syn- och hörselskadade personer.

(xi) Mediekunskap (artikel 26, skäl 37)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 5, 8, 39, 45, 54, 93, 150

I skäl 37 betonas mediekunskapens stora betydelse och man erinrar också om Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 20 december 2006 som har ett viktigt innehåll när det gäller mediekunskap. Enligt artikel 26 åläggs kommissionen nu att som en del av sin rapporteringsskyldighet och vid beslut om framtida förslag till anpassningar av direktivet särskilt uppmärksamma mediekunskapen i medlemsstaterna.

(xii) Rätt till genmäle (skäl 53)

Europaparlamentets relevanta ändringar: 55, 136

De nuvarande skyldigheterna när det gäller tv-sändningar (artikel 23) förblir oförändrade. I skäl 53 förklaras det att rätten till genmäle också skulle kunna tillämpas som rättsmedel i onlinemiljön och det erinras om rekommendationen om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmäle.

III. Sammanfattning

Den gemensamma ståndpunkten, som är ett resultat av förhandlingar mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, behåller den inställning och den rättsliga struktur som kommissionen föreslagit för att anpassa förordningen om den audiovisuella sektorn till en förändrad marknad och teknik. Man har gjort viktiga förtydliganden när det gäller direktivets tillämpningsområde och de bestämmelser som handlar om jurisdiktion, och ett antal viktiga anpassningar har gjorts, inbegripet sådant som gäller ömtåliga frågor som produktplacering, reklam, (särskilt till barn), utdrag i korta nyhetsinslag, tillsynsmyndigheter och funktionshinderades tillgång till tjänster.